

[Holger Eriksen.]

gået med til at henstille, at revisionen af vurderingen af landbrugsjord stilles i bero, til man ser, om der i folketingsåret 1963-64 gennemføres den ændring, at jord, der anvendes eller som vurderes som landbrugsjord, bliver fritaget for grundstigningsskyld. Jeg vil i forbindelse hermed pege på, at der for landbrugsejendomme kan ske grundværdstigninger, der er fremkaldt f. eks. ved nye vejanlæg og som rettelig bør inddrages gennem betaling af grundstigningsskyld.

Det er imidlertid ikke min agt at rejse en diskussion herom, men blot at sætte denne udtalelse i forbindelse med den højtærede finansministers bemærkning ved første behandling om, at han er i færd med at undersøge, hvilken jord der i fremtiden skattemæssigt bør behandles som landbrugsjord, og jeg går stadig ud fra, at der vil blive truffet foranstaltninger, så den jord, der betales med en pris, som i væsentlig grad overstiger, hvad den vil kunne forrente, når den benyttes landbrugsmæssigt, vil blive stillet uden for de begunstigelser, som landbrugsjord opnår, således at den kommer til at betale grundstigningsskyld og grundstigningsskyld så nogenlunde i overensstemmelse med den pris, der er betalt for selve jorden. Efter min opfattelse vil en sådan foranstaltning i høj grad lægge en dæmper på tilbøjeligheden til at betale overpris for jorden i håb om senere at kunne sælge til en endnu højere overpris.

Hvad angår lovforslaget om særlig indkomstskat er der taget hensyn til de problemer, der opstår ved mageskifte, således at den formelle fortjeneste, der opstår derved, ikke skal beskattes, før salg finder sted, og i så fald anvendes prisen på den ejendom, der er afhændet ved mageskiftet, som grundlag for opgørelsen af den skat eller afgift, der eventuelt da skal betales.

Selv om det kunne være fristende, skal jeg afholde mig fra ved denne lejlighed at fremsætte principielle betragtninger, men blot i almindelighed understrege det, som jeg også fremhævede ved første behandling, at ganske uden hensyn til tendensen til prisstigning må det anses for udelukket, at handel med almindelige ejendomme kan

blive ramt af loven. Det kan man så være begejstret for eller ikke begejstret for, akkurat som ens indstilling er, men det er i hvert fald under falske forudsætninger, når man argumenterer med, at gennemførelsen af disse love vil betyde noget revolutionerende for de almindelige salg.

Er ejendommene erhvervet efter 1. januar 1965, vil der altid til købesummen blive lagt 40 pct. samt 6 pct. for 1965 og ligeledes 6 pct. for hvert af de følgende år, hvortil yderligere senere kommer 10.000 kr. Der skal en fantastisk prisstigning til, før en almindelig ejendom kan afhændes med en fortjeneste, der er så stor, at den falder ind under lovens bestemmelse, og skulle det alligevel være tilfældet, er der tale om urimelig fortjeneste, og så er der heller ikke noget at sige til, at der må betales en afgift.

Udvalget har ganske vist modtaget en skrivelse fra De samvirkende Landboforeninger, hvori det gøres gældende, at landbrugsejendomme i de sidste 10 år har haft en stigning på gennemsnitligt 8,2 pct. årlig. Jeg kan forstå, at denne oplysning har betydning, når man skal tale om støtteforanstaltninger til landbruget — noget som jeg i øvrigt ikke skal berøre — men det har ingen relation til den værdiforringelse, som kronen har været genstand for i den samme periode, og som ligger betydeligt under det halve af de tal, der her nævnes. Det ville næppe være stemmende med ret og rimelighed, at en sådan fortjeneste var skattefri. Lad os blot se på, hvorledes det vil gå en landbruger, selv om de næste 20 år skulle bringe en tilsvarende prisstigning. Når jeg nævner 20 år, er det, fordi man regner med, at en ejer i gennemsnit har en ejendom i 20 år.

Vi tænker os, at en gård i 1965 købes for 100.000 kr., og at den 20 år efter sælges med en fortjeneste på de 160 pct., landboforeningerne har anført, hvilket altså vil sige, at salgsprisen bliver 260.000 kr. Sælgeren vil få et fradrag i fortjenesten på de 160.000 kr. på i alt 120.000 kr., nemlig 6 pct. årlig i de 20 år, og dertil 40.000 kr. Han vil ikke komme til at betale noget som helst. Ja, selv om han opnåede 10.000 kr. mere end forudsat i landboforeningernes skrivelse, ville han ikke komme til at betale én eneste øre.